

ὡς τόσον ἔδωσ' ὁ Θεὸς κκι βγήκε τὸ ἰτάκι
κ' ἐφύγαμεν ἀπὸ ἐκεῖ τέτοιο κακὸ κονάκι
γυμνοὶ κκι κακορρίζικοι κκι τετραχειλισμένοι.

(Τὸ χειρόγραφον ἐνταῦθα εἶνε ἐφθαρμένον. Κατωτέρω δὲ περιέχονται οἱ ἐξῆς στίχοι).

Τέλος τῆς πανηγύρεως τέλος τῆς πραγματείας
ἐκείνην τοῦ ἀγοράστου μετὰ περιχάριας.

Κι' ὅσοι αὐτ' ἀγοράσωσι δὲν τοὺς ζητῶ σολδίκα,
ἀλλ' αὐτὰ μόνον νὰ δεχθοῦν μὲ καθρὰ καρδίαν.

(Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ συγγραφέως, ὁ πανοσιώτατος κύριος Διονύσιος Ἱερομόναχος, ὅστις κέκτηται τὸ χειρόγραφον τοῦ παρόντος ποιήματος, προσθέτει κατωτέρω ἰδίᾳ χειρὶ τὸ ἔτος 1813 ὡς χρονολογίαν τῆς συγγραφῆς τοῦ παρόντος ἔργου).

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Δεκέμβριος 1884.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Συνεκοιτήθη ἡ τακτικὴ συνεδρία τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου. Ἐγένοντο δὲ τὰ ἐξῆς ἀνεγνώσματα.

Ἡ κυρία Αἰκατερίνη Λασκαρίδου ἐπίτιμον μέλος ὠμίλησε περὶ Φροβελιανοῦ συστήματος μέρος β'.

Ὁ κ. Α. Λασκαράτος ἐπίτιμον μέλος ἀπέστειλε διατριβὴν περὶ γλώσσης ἣτις ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ γραμματέως.

Ὁ κ. Ἀγγελος Βλάχος τακτικὸν μέλος ὠμίλησε περὶ ἐθνικοῦ θεάτρου.

Ὁ κ. Ἀριστομ. Προβελέγιος τακτικὸν μέλος ἀνέγνω ἀποσπάσματα τῆς ἐμμέτρου αὐτοῦ μεταφράσεως τοῦ Φάουστ τοῦ Γκαίτε.

Ὁ κ. Ῥήγας Νικολαΐδης τακτικὸν μέλος ὠμίλησε περὶ τοῦ φλοιοῦ τοῦ ἐγκεφάλου ὡς ἑδρας τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν.

Ὁ κ. Δ. Κόκκος τακτικὸν μέλος ἀνέγνω τὸ ποίημα αὐτοῦ Κατακλυσμὸς.

Πλὴν τῶν ἀναγνωσμάτων τούτων ἡ κυρία Αἰκατερίνη Λασκαρίδου ἤρξατο καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην ποιῶσα διαλέξεις πρὸς πρακτικὴν ἀνάπτυξιν τῶν δύο περὶ Φροβελιανοῦ συστήματος ὀμιλιῶν αὐτῆς.

Ἀπεβίωσεν ὁ ἀντιστράτηγος **Εὐστράτιος Πίσσας** ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπιτίμων μελῶν τοῦ Συλλόγου ψηφισθεὶς τοιοῦτος τῷ 1866. Ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ ἐνδόξου στρατηγοῦ τὸ προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου κατέθετο στέ-

φανον δάφνης, πικρηκολούθησε δὲ τὴν κηδείαν αὐτοῦ καὶ ἐπεμφε συλλυπητήρια γράμματα πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

Ἐξελέχθησαν τακτικὰ ἐνεργὰ μέλη οἱ κκ. Δ. Κόκκος, Ἰω. Πολέμης, Κ. Κολιάτσος, Μιχ. Σπηλιωτάκης καὶ Σπυρ. Ἀντωνόπουλος, τακτικὰ δὲ πρέδρα οἱ κκ. Ἰω. Ἀμπανόπουλος, Θεμ. Ἀννινος, Ἀλέξ. Καμπᾶς, Νικ. Ἰω. Ἰγγλέσης, Δημ. Τσάτσος καὶ Κ. Βολκινόκης, Ἐπίτιμον δ' ἐν Παρισίοις κ. Γουτταῖος Σλουμβέργερ.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Τμήμα νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν. — Συνήλθεν ἄπκξ εἰς συνεδρίαν ἣτις ὁμῶς δὲν συνεκροτήθη ἐλλείψει ἀπκρτίκας. Διὸ ἀπεφασίσθη ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς συνεδριάσεως.

Τμήμα καλῶν τεχνῶν. — Συνήλθεν ἄπκξ εἰς συνεδρίαν, ἐν ἣ συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς προσεχοῦς τελέσεως ἐκθέσεως ἀνθέων καὶ φυτῶν, συνεπεῖς αἰτήσεως διαφόρων ἐκθετῶν. Διάφοροι ἐξηνέχθησαν γινῶμαι καὶ μετὰ μακρὰν συζήτησιν τὸ τμήμα ἀπεφάτισεν ὅπως ἀνατεθῆ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ θέρους συστάσαν ἐπιτροπὴν ἢ ἐπίλυτις τοῦ ζητήματος τούτου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται ἐκ τῶν κκ. Θ. Χαλδράιχ, Π. Γενναδίου, Σπ. Μηλικράκη, Ν. Ἀποστολίδου, Γ. Ζέζου καὶ Γ. Δουρούτη.

Τμήμα φυσιογνωστικῶν. Μίαν συνεκρότησε τὸ τμήμα τοῦτο συνεδρίαν. Κατὰ ταύτην ὁ κ. Β. Ὄρντεκίν, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑποβληθέντων εἰς τὴν βουλὴν νομοσχεδίων περὶ προμηθείας τῆς θεικῆς κινίνης ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν φαρμακείων καὶ τῆς ιδρύσεως κατὰστῆματος πρὸς παρασκευὴν ζωικῆς δαμαλίδος, ἀναγινώσκει παρατηρήσεις σπουδαίων γερμανῶν ἐπιστημόνων, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι ἡ χρῆσις ζωικῆς δαμαλίδος δὲν εἶναι τόσῳ ἀκίνδυνος ὡς ἐπιφέρουσα συχνὰ ἐρυσίπελκας, συγχρόνως δὲ ὅτι ἀπαιτεῖται προσωπικὸν ἰατρικὸν ἱκανώτατον διὰ τοιοῦτόν τι κατὰστημα. Καταλήγει δὲ ἐρωτῶν ἂν δὲν θὰ ἦτο καλλίτερον ἀφοῦ καὶ τόσα ἄλλα κράτη κατὰ πολλὰ ἡμῶν ἐνώτερα στεροῦνται τοιούτων κατὰστημάτων, νὰ ἐξυκολουθῶμεν προμηθευόμενοι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δαμαλίδας, ἐπιστήσωμεν δὲ πλείοτερον τὴν ἡμετέραν προσοχὴν ἐπὶ τῶν καθάρσεων καὶ ἄλλων ἀπολυμαντηρίων μέσων ὅπως ἀποφύγωμεν ἐπίσκεψιν τῆς βροτολοιγοῦ χολέρας καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὴν μὴ διάδοσίν της. Ὁ πρόεδρος κ. Γ. Κορμητῆς παρατηρεῖ τῷ προλαλήσαντι, ὅτι πέρυσιν ἡ τῆς ὕγιεινῆς ἐταιρεία ἤρξατο καλλιεργοῦσα ἐνταῦθα δαμαλίδας ζωικῆν, ἐπειδὴ δὲ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο πείραμα ἀρκούντως ἐπέτυχεν, ἡ κυβέρνησις ἐνθαρρυνθεῖσα ἀναλαμβάνει ἤδη τοῦτο ἐν μεγάλῳ καὶ πολλῷ ὑπόσχηται ὅτι θέλει εὐδοκιμήσει. Ὁ κ. Χ. Ἀνστασιιάδης παρατηρεῖ ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς δαμαλίδος ἐπαυσα ἐλλείψει μόνων καταλλήλων, ἡ κυβέρνησις ὁμῶς πιστεύομεν ὅτι θὰ ἔχη πάντα τὰ μέσα πρὸς προμη-

θειαν τοιούτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Μετὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ὁ κ. Δ. Κοκκίδης γνωρίζει τῷ τμήματι ὅτι προσεχῶς ἄρχονται δημοσιεύμενα διὰ τῆς λιθογραφίας τὰ μηνιαῖα δελτία πάντων τῶν μετεωρολογικῶν σταθμῶν τοῦ συλλόγου. Προτείνει δὲ τὴν σύστασιν καὶ νέου σταθμοῦ ἐφωδιασμένου μεθ' ὄλων τῶν ἐργαλείων ἐν Ζακύνθῳ, ἐνθα εὑρήται καὶ πρόσωπον ἱκανὸν πρὸς διεύθυνσιν τούτου, καὶ ἄλλου κλιματολογικοῦ ἐν Ἀταλάντῃ. Αἱ προτάσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ χορηγοῦνται αἱ ἀνάλογοι πιστώσεις πρὸς προμήθειαν τῶν ἐργαλείων. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ν. Χ. Ἀποστολίδης ἐπιδεικνύει τοῖς ἐταίροις δύο σιαγόνες ζώων ἐρυκτῶν προσερχομένων ἐκ Πικερμίου, ὧν ἡ μία καθορίζεται ὑπ' αὐτοῦ ὡς οὖσα σιαγὼν α Συὸς τοῦ Ἐρυμανθίου, ἡ δ' ἑτέρα ἀίππαριου τοῦ λιγνοῦ, προτείνει δὲ συγχρόνως ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐκ νέου ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ κατὰ τὸ Πικέρμιον μειοκαίνῳ διαπλάσει τῆς τριτογενοῦς ἐποχῆς, ἐξ ἧς πλεῖστα ἐξήχθησαν ὑπὸ ξένων ζῶα, καὶ ἐν ἧ μὲγας ἔτι ἐναπομένει ἀριθμὸς. Ἦδη μάλιστα ὅτε πρόκειται μετὰ δύο ἔτη νὰ γίνῃ ἐνταῦθα σύνοδος τοῦ προϊστορικοῦ ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου, εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴ παρυσιασθῶμεν μὲ γυμνάς τὰς χεῖρας. Ἡ εὔρεσις παλλῶν ζώων σαρκοφάγων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θὰ ἦναι χρησιμωτάτη καὶ τῇ ζωολογίᾳ ὅπως σφηνισθῇ ἐπακριβῶς ἡ καταγωγὴ τῆς τάξεως ταύτης τῶν ζώων, ἅτινα πλεῖστα παραδέχονται ὡς καταγόμενα ἐκ τῶν μερσιποροῶν. Ὁ κ. Α. Κορδέλλης παραδεχόμενος τὴν γνώμην τοῦ προκληθέντος ἐπαινεῖ τὴν πρότασιν, πρακτικῶς μόνον ὅτι ἡ ἐπιχείρησις ἀπαιτεῖ δαπάνην. Τοιούτης γνώμης εἶναι καὶ ὁ κ. Θ. Χελδράχ. Μετὰ μικρὰν συζήτησιν, ἐξ ἧς κατεδείχθη ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῶσι μέσα πρὸς ἀνασκαφὰς σπουδαιοτάτας, συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Ἀν. Κορδέλλης, Θ. Χελδράχ καὶ Ν. Ἀποστολίδου, ὅπως ἐπιληφθῇ τοῦ θέματος σπουδαιῶς καὶ ἐνεργῆται καταλλήλως.

Τμήμα ἀρχαιολογικῶν καὶ φιλολογικῶν.—Εἰς μίαν συνεδρίαν συνῆλθε τὸ τμήμα τοῦτο καθ' ἣν ὁ κ. Α. Πασπάτης πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ βίου τοῦ Μαχμοῦδ πασᾶ Μεγάλου, περὶ οὗ ἔκαμε λόγον ὁ κ. Σακκελίων ἐν τῇ προηγουμένῃ τοῦ τμήματος συνεδρίᾳ, ἀνέγνωσε σύντομον αὐτοῦ βιογραφικὸν ἐκ τινος συγγραμματος τουρκικοῦ. Καλεῖται δὲ ὁ Μαχμοῦδ πασᾶς κατ' αὐτὸ Χερβίτης καὶ ἦτο ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Σουλτάνου πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Μετέπειτα ἕνεκα τῆς ἱκανότητός του ἐγένετο Μέγας Βεζύρης. Μετὰ τινὰ δὲ καιρὸν ἐθανατώθη ἐν τινὶ καιροπόλει πλησίον τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ἦτο δὲ κατὰ τὸ ἔνω σύγγραμμα πιπτός Μουτουλμάνος. Περὶ τοῦ τεμένου ἐν Κων' πόλει τοῦ καλουμένου Μαχμοῦδ πασᾶ τζαμισὶ λέγει ὁ ἑθνομικτὸς συγγραφεὺς ὅτι ἦτο τὸ πάλαι ἐκκλησίαι καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐρειπωθείσης ἀνήγειρε τὸ τεμένος τοῦτο ὁ Μαχμοῦδ. Περὶ τοῦ νεοῦ τούτου λέγει ὁ πατριάρχης Κωνσταντίας αὐτὸν

νχόν τουτον του Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ μετέβλεν εἰς τέμενος ὁ Μαχμοῦδ πασᾶς.

Μετὰ τὸν κ. Πασπάτην ὁ κ. Γ. Σκκελίωv ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐκ τῆς ἐν Πάτρμω σεβαστίας μονῆς τοῦ Θεολόγου τῷ ἐπεστάτῃ πρὸς ἐντελῆ ἐξερεῦνησιν τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀνευρεθὲν χειρόγραφον τῆς IB' ἑκατονταετηρίδος, περὶ οὗ ἀνέφερον ἤδη ἐν τόμῳ Θ' τοῦ Ἀθηναίου καὶ ἐξ οὗ ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ Δ' τεύχει τοῦ Δελτίου τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας δύο ἐπιστολάς τοῦ αὐτοκράτορος Ῥωμικοῦ τοῦ Λακαπηνοῦ πρὸς Συμεῶν τὸν ἀρχόντα Βουλγαρίας, ὧν τὴν δευτέραν κεκολοβωμένην ἔτι κατὰ τὴν ἐξερεῦνησιν τοῦ χειρογράφου καὶ συναρμολόγησιν τῶν παρακλειυμένων φύλων αὐτοῦ ἀνεῦρε τὴν συνέχειν τῆς ῥηθείσης ἐπιστολῆς καὶ τρίτην ἄλλην τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν καὶ τελευταίαν, ὅτι ἡ σπουδαιότερα ἀνακάλυψις αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος χειρογράφῳ εἶναι τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἐπιστολαὶ ἀνέκδοτοι τοῦ κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῖσι τῆς Ε' ἑκατονταετηρίδος ἀκμάσαντος διασήμευ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας Θεοδώρητου ἐπισκόπου Κύρου, ἃς καὶ ἐκδίδει προσεχῶς.

Εἶτα ὁ κ. Γ. Χ. Δραγγάτσης ἠρμήνευτεν ἐπιγραφὴν ἀνευρεθεῖσαν ἐν Πειραιεὶ παρὰ τὴν Ζέαν ὡς στηλιτευτικὴν Ἀρισήμου τινος καὶ Πολυτίμης καὶ Λαίδος ἀρχαίκοις γράμμασι ἐπὶ λίθου Πειραικοῦ καὶ ἥτις εὑρίσκεται ἤδη ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Πειραιῶς δωρηθεῖσα παρὰ τοῦ ἀνευρόντος κ. Ἀχ. Κονταράτου. Προσέτι ἀνεκοίνωσε τὴν εὑρεσιν ἐπιτυμβίου ἐπιγραφῆς ἐφ' ἧς παράδοξον τὸ κύριον ὄνομα Γαρονδίκα, λίαν καθαρῶς γεγραμμένον.

Ὁ κ. Μιχ. Π. Λάμπρος ἀναίρων τὸν περὶ Κυπριακῶν ἀρχαιοτήτων γράψαντα Μάξ - Ὀνερκλς - Ρίχτες ἀνήνεγκε ὅτι τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐξυμνούμενον χαλκοῦν ἀνάγλυφον Ἀθηναῶν ὀπλομάχου εἶναι νέον ἔργον, σῆμα χρησιμεῖον διὰ τῆς περιπεφλασίας τοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Τζούρτζ ἐν Σικελίᾳ ἀγωνιζομένου ἐλληνικοῦ σώματος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Η' ΤΟΜΟΥ